

<i>Organisation</i>	<i>Bemærkninger</i>	<i>Kommentar</i>
	<p>Foreningen er tilfreds med, at skatteankenævne forbliver kommunale, og at det overlades til kommunerne, med baggrund i lokale forhold, at reducere antallet af skatteankenævne. Men foreningen er ikke enig i målsætningen om at reducere de nuværende 228 skatteankenævne til omkring 50. En så markant reduktion vil indebære:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ringere mulighed for en hensigtsmæssig og retssikkerhedsmæssig betryggende behandling af den enkelte borgers klage, herunder ringere mulighed for borgerens personlige foretræde for skatteankenævnet. 2) Risiko for betydelige afstande mellem borgere og klageinstans. 3) Tab af lokalkendskab. 4) Stor belastning af de erhvervsaktive lægmænd i skatteankenævne. 200 sager pr. år svarer således til en gennemsnitlig arbejdsindsats på ca. 400 timer pr. år eller 1 dag pr. uge. <p>Foreningen er af den opfattelse, at sekretariatsbetjeningen af et kommunalt nævn som udgangspunkt må være en kommunal opgave. Da der efter foreningens opfattelse hverken er økonomiske eller retssikkerhedsmæssige fordele ved en statslig model for sekretariatsbetjening af skatteankenævne, tager foreningen afstand fra forslaget.</p>	<p>Færre skatteankenævne vil stille større krav til de enkelte skatteankenævnsmedlemmer, men vil også give medlemmerne større erfaring med klagesagsbehandling. De flere sager i det enkelte nævn skal ses i sammenhæng med tanker om at effektivisere klagesagsbehandlingen i skatteankenævne. De 200 klager (skatteansættelser), der er nævnt i lovforslaget, svarer – når der fraregnes de klager, hvor der kan gives fuldt medhold, og de klager, der vedrører samme forhold i flere indkomstår – til betydeligt færre egentlige skatteankenævnsager end 200.</p> <p>Spørgsmålet om afstande og lokalkendskab er i dag af mindre betydning end tidligere. Og ideelt set skulle det jo også gerne være sådan, at en klage i alt overvejende grad bliver afgjort på det objektive grundlag, der fremgår af sagsfremstillingen.</p> <p>Målet om en organisatorisk adskillelse mellem skatteankenævnssekretariaterne og de myndigheder, hvis afgørelser skatteankenævne behandler, og målet om at koncentrere sekretariatsbetjeningen på få enheder, opnås mest hensigtsmæssigt ved at lade staten overtage ansvaret for sekretariatsbetjeningen. Men det er også et mål, at sekretariatsopgaven fortsat udføres af kommunerne.</p>